

De Mystieke Roos

De Mystieke Roos

Relaties en seksualiteit als inwijding

Ton van der Kroon

VAN TON VAN DER KROON VERSCHEEN EERDER:

De Terugkeer van de Koning

Het boek voor mannen over liefde, lust en leiderschap

Boek der Liefde

Het verborgen evangelie van Maria Magdalena

De Zevende Poort

Graaltrilogie, deel 1

Het Labyrint van de Tijd

Graaltrilogie, deel 2

De Meesters van Shambhala

Graaltrilogie, deel 3

Lichtwerkers gevraagd!

Boodschappen voor deze tijd

Gaza Dagboek

www.tonvanderkroon.nl

ISBN: 9789402129045

Copyright: 2014 Ton van der Kroon

*'The greatest thing you'll ever learn,
is just to love, and be loved in return.'*
Eden Ahber

Inhoud

Voorwoord

1 De Mystieke Roos: symbool van liefde en toewijding

Van Rhodos tot Rumi

Opkomst en ondergang van de hoofse liefde

Het pad van de Mystieke Roos

Vooruitblik

Oefening: de roos

2 Drie soorten relaties

De afhankelijke relatie

De gelijkwaardige relatie

De toegewijde relatie

Oefening: loslaten van het beeld van de perfecte relatie

3 De drie wegen van inwijding

De rode weg

De zwarte weg

De witte weg

De alchemistische bruiloft

Drie liefdesverhalen

Oefening: het levensprookje

4 Belle en het Beest of de transformatie van het mannelijke

Het verhaal van Belle en het Beest

Het beest

De ontkenning van het vrouwelijke

Het eren van seksualiteit

De noodzaak van overgave

Het opheffen van de vloek

Oefening: loslaten van de fantasiewereld

5 Rapunzel of het ontwaken van het vrouwelijke

Het verhaal van Rapunzel

What's in a name?

Surrogaatliefde

De duistere moeder en de donkere godin

Dwalen in de woestijn

De tranen van hereniging

Oefening: de donkere godin

6 Titanic of de weg van het hart

Jack en Rose

De toegewijde relatie

Liefde versus angst

Hemel en aarde

De Geliefden

Oefening: dankbaarheid aan je (voor-) ouders

Aanbevolen literatuur

*Listen, watch and hear
the Mystic Rose is calling
through these mists
holding out this rose she's protected
and she's kissed.
Calling softly, "follow me,
believe in it and me!"
and walks away into Eternity.*

Linda A. Copp

Voorwoord

Toen ik vier jaar was, beleefde ik mijn eerste kinder-
verliefdheid. Ik woonde in een klein dorp in het oosten van
Nederland en bij ons aan de overkant woonde een meisje,
dat net iets ouder was dan ik. Op een dag ging zij met haar
ouders naar een speeltuin. Ik besloot dat ik ook daarheen
wilde. Het leek me paradijselijk: spelen met haar in de
grootste speeltuin die er in de omgeving was. En ik wist
waar het was; net voorbij de bossen aan de andere kant
van de heuvel. Ik vatte moed en ging op weg. Ik liep en
liep, maar halverwege de bossen werd ik bang. Ik wist de
weg niet precies en ik dacht dat de speeltuin achter de
heuvel lag. Maar de bossen werden groter en donkerder en
op een gegeven moment was ik zo bang dat ik begon te
huilen. Ik was verdwaald en mijn zoektocht naar het
paradijs was veranderd in een nachtmerrie. Ik voelde me
volkomen alleen en verloren. Na een tijdje werd ik
gevonden door een boer, die me terugbracht naar huis. Dit
was het voortijdige einde van mijn allereerste liefdes-
avontuur, maar op een of andere manier zette de tocht
naar het meisje in de speeltuin zich vast in mijn
herinnering.

Vijfendertig jaar later had ik een vakantie met mijn
zevenjarige dochter gepland naar Frankrijk. Door

verschillende oorzaken konden we niet naar Frankrijk en we belandden op een camping in het oosten van Nederland. Op een dag gingen we paardrijden door de omgeving en toen, opeens uit het niets, stuitte ik op de speeltuin waarnaar ik op zoek was geweest toe ik vier was. Het had me vijfendertig jaar gekost om mijn 'Hof van Eden' te vinden. Het was precies in een periode in mijn leven waarin ik de hoop had verloren ooit mijn innerlijke tuin te vinden. Een jaar eerder was ik gescheiden, en de liefde en mijn stukgelopen huwelijk waren uitgegroeid tot een pijnlijke zaak. Ik voelde me opnieuw verdwaald in de bossen. Mijn dochter was verrukt: het was de grootste speeltuin die ze ooit had gezien. Ook ik was in vervoering. Op een of andere manier was mijn onafgemaakte jeugdige avontuur tot een goed eind gekomen. Het vinden van de tuin gaf me nieuwe hoop.

Ik had mijn eigen scheiding ervaren als de meest pijnlijke gebeurtenis in mijn leven. Ik kon mijn huwelijk niet loslaten. Ik probeerde er zo stevig aan vast te houden als maar mogelijk was, denkend dat ik zou sterven zonder mijn vrouw, mijn gezinsleven, mijn huis en alles waar ik gewend aan was geraakt.

Maar ik moest erachter komen dat er leven was na de scheiding. Dit was mijn roeping. Het was de uitdaging om oude pijn te herleven, de pijn van verlaten worden, van vernederd worden, van verwond worden, in het besef dat ik deze gevoelens kon ontgroeien en ze kon overwinnen. Terwijl ik tegelijkertijd mijn eigen schaduw en blinde vlekken onder ogen diende te zien die de situatie hadden helpen ontstaan. Het was niet gemakkelijk, zoals veel mensen die ook een scheiding hebben ondergaan, zullen beamen. Op een gegeven moment liep ik op straat met twee plastic tassen met al mijn bezittingen; geen geld, geen huis, geen gezin, niets. Ik voelde me verlaten, ik had het absolute dieptepunt van mijn bestaan bereikt. Ik keek naar de bedelaars die mij om geld vroegen en ik kon niet meer het verschil zien tussen hen en mijzelf.

Op een avond ging ik naar een zangbijeenkomst bij mijn broer thuis, waar spirituele Indiase liederen werden

gezongen. Gedurende de nummers liet ik mijn tranen de vrije loop en ik liet het gezang de pijn van mijn wonden verzachten. Het voelde als een trance en op een bepaald punt zag ik mezelf in het vuur staan, terwijl mijn lichaam ongeschonden bleef. Toen hoorde ik de stem van een godin tot mij spreken: 'Je zal worden gereinigd en geheeld en al je oude wonden zullen worden weggebrand.' Ze gooide bloemen aan mijn voeten en sprak het woord 'Samadhi' uit.

Toen het zingen van de liederen klaar was, ging ik naar mijn broer en vroeg hem wat het woord 'Samadhi' betekende. 'Het is een oud woord', legde hij uit, 'voor een soort staat van trance voor heiligen die op het punt staan te sterven.' Fijn, dacht ik, dit is wel de limiet. Beroofd van alles wat ik heb en nu kan ik me ook klaarmaken om te sterven. Maar het maakte me allemaal niet meer uit. Ik zat er emotioneel doorheen, en ik stond op het punt om op te geven en te bedanken voor het leven. Kijk, dacht ik, ik heb mijn best gedaan en dit is waar ik nu sta. Dit is het ergste wat me ooit is overkomen. Ik heb mezelf voor de gek gehouden en alle onzin over vertrouwen, geloof en innerlijke leiding geloofd. Ik stond op het punt de rest van mijn leven vol cynisme en wraakzucht door te brengen. Die avond bad ik tot God en zei Hem: 'Alsjeblieft God, neem alles van me weg, maar laat me mijn hart houden. Help me om niet vol van haat en verbittering te worden.'

De volgende ochtend belde mijn broer me op. 'Ik moet je wat vertellen', zei hij. 'Vandaag heb ik een Italiaan ontmoet die Samadhi heet en hij zoekt iemand om op zijn huis te passen. Ik moest gelijk aan jou denken.' En zo bleek het woord Samadhi de toegang tot een nieuw huis te zijn, waar ik een paar maanden zou verblijven.

Daarna zat ik op een avond in mijn nieuwe huis op de bank, en ik voelde me nog steeds wanhopig en leeg en ik begon te praten met God, mijn enige metgezel in deze donkere tijden. 'God, ik weet niet meer wat ik met mijn leven aan moet. Ik voel me wanhopig en ik zie geen enkele reden om ermee door te gaan. Mijn hart is gebroken en ligt aan stukken. Het zal jaren duren voor het geheeld is, als